

El teu compromís
millora el món

Guia didàctica per a joves

Campanya Institucional
2018-2019

 Caritas

Presentació

El teu compromís millora el món. Aquesta és la frase que ens ha acompanyat com a lema de la Campanya Institucional 2017/2018. Cinc paraules intenses que ens interpel·len, que no esgoten el seu significat. Per això hem decidit continuar aprofundint-hi durant aquest curs des d'un lloc nou.

El teu: Tu, siguis qui siguis: infànt, jove, adult, ancià, seglar, religiós... Tot neix d'un compromís **amb tu.** Amb Déu que habita **en tu. Tu,** des del **teu** lloc, des de la **teva** experiència, t'aproximes a l'altre, al seu dolor i a la seva alegria. Et poses en les seves sabates i des d'allí, d'igual a igual, **tu** actues com agent de l'Amor de Déu en el món.

Compromís: I tu, des d'on et compromets? Viure de forma compromesa és la manera de vida cristiana. Comprometre's exigeix una disposició d'escolta. Jesús va assumir el seu compromís amb l'Home i amb el Món després del seu desert, després d'escoltar el murmuri del Pare en el silenci. Nosaltres estem cridats i habilitats també per escoltar-lo. I per a concretar-lo en el compromís amb l'altre i amb la realitat que ens interpel·la.

Millora: Viure de forma compromesa és viure a contracorrent. I viure a contracorrent no és ni més ni menys que **crear un altre corrent i convidar els altres a unir-s'hi** per tal de millorar la realitat, el nostre entorn i les condicions de vida de tots. Millorar és aportar un valor nou, un sentit nou a les nostres accions. Dotar-les del significat de la Caritat, de l'amor que neix de l'Amor que ens pobla, que ens uneix a tots i ens dignifica com a fills d'un mateix Pare.

El món: Vivim en un món on tot està interconnectat. I gràcies a aquestes connexions l'acció caritativa de l'Església es pot transmetre a tots els racons, a tots els cors. Una acció que neix d'aquest compromís personal, de vida i per a millorar que ens mou. Som part d'un tot pel qual flueix l'Esperit com una energia d'amor. El nostre compromís final és que a través de nosaltres, aquest Esperit faci brotar el Regne de Déu i renovi la faç de la terra.

Partint d'això, la Campanya Institucional d'aquest any es planteja els següents **objectius:**

- ▶ Obrir el nostre cor perquè ens deixem transformar per la realitat que ens interpel·la.
- ▶ Proposar camins per adaptar el nostre estil de vida, la nostra manera d'actuar, a allò que aquesta realitat ens demana.
- ▶ Fer de la nostra acció, compromís; del nostre compromís, actitud; de la nostra actitud, vida; de la nostra vida, transformació i que la nostra transformació millori el món.
- ▶ Prendre consciència que no estem sols en això. Ens guia l'Esperit i ens acompanya l'Església, comunitat de Jesús i els seus deixebles.

Què trobaràs en aquesta guia?

Aquestes pàgines volen oferir-te algunes eines, moments de reflexió, materials..., per aprofundir en els objectius de la campanya amb els joves. A través de diferents dinàmiques podràs treballar sobre des d'on actuem i fins on ens compromet la nostra acció; com podem deixar-nos interpel·lar pel món que ens envolta perquè la realitat ens "taqui" i ens canviï; què podem fer per tenir cura del nostre món i millorar-lo...

A cada dinàmica tindràs una breu descripció i els seus objectius; els materials necessaris per a dur-la a terme; una proposta d'acció per després de l'activitat i un moment de reflexió i pregària.

Índex d'activitats

Alguna cosa diran

El color de la sang

Tocar la realitat
i que ens toqui

Buscant la veritat

Activitat 1

Alguna cosa diran

Objectius:

Connectar amb la realitat de l'exclusió i deixar-se interpel·lar per ella.

Escoltar la veu dels qui pateixen i posar-los nom i rostre.

Materials

Cançó

Dirán.

Lletra i música: Pedro Guerra

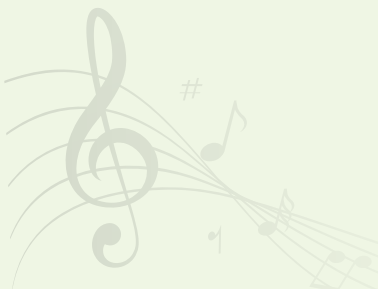
<https://www.youtube.com/watch?v=pjfls4LWeOE>

Los expulsados, los excluidos,
los explotados, los exhibidos,
los no explicados, los extinguidos,
los no explorados, los exprimidos.

Los penetrados, los perseguidos,
los postergados y los perdidos,
los pateados, prostituidos,
los persignados y los prohibidos.

Las amarradas y adormecidas,
la afectadas, las absorbidas,
las apagadas, las abstraídas,
las abusadas y aborrecidas.

Las rematadas, las retenidas,
las repudiadas, restituidas,
las reservadas, retransmitidas,
las refugiadas y reabsorbidas.

Algo dirán, dirán, dirán, dirán,
algo dirán, dirán.

Algo dirán, dirán, dirán,
algo dirán.

Algo dirán, dirán, dirán, dirán,
algo dirán, dirán.

Algo dirán, dirán, dirán,
algo dirán.

Los desollados, los deprimidos,
los descalzados, los divididos,
los derrotados, desatendidos,
los derramados, los detenidos.

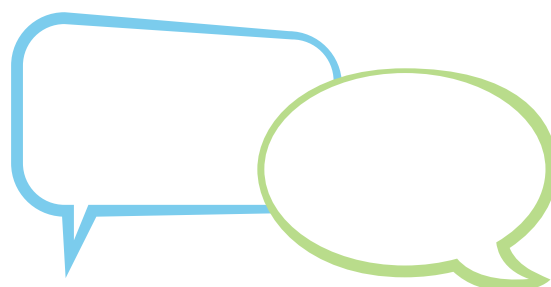
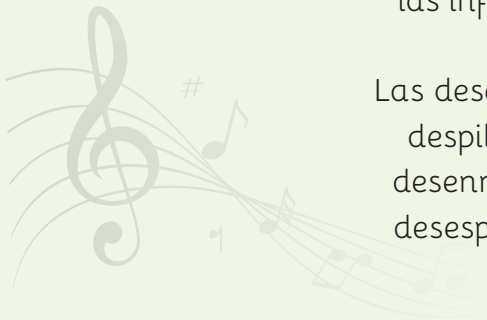
Los anegados, los abducidos,
abaratados y no atendidos,
los no apañados, los adheridos,
anestesiados y no asumidos.

Algo dirán...

Las ignoradas, las invadidas,
las iletradas, las inhibidas,
las incendiadas, las impedidas,
las infectadas, las influidas.

Las desechadas, desinstruidas,
despilfarradas y decaídas,
desenraizadas y descosidas,
desesperadas y desnutridas.

Algo dirán...

Què farem?

Escoltarem una cançó que enumera diferents situacions amb un element comú: l'exclusió. Després dividirem els participants en grups, els donarem la lletra i els demanarem que identifiquin **almenys tres** persones o col·lectius que responguin a alguna de les característiques que recull la cançó.

Els demanarem que connectin amb la realitat més propera per a posar-hi un rostre el més concret possible: un veí, una persona sense llar del barri, un malalt conegut, l'associació d'immigrants o de dones del poble...

Passats uns minuts, els grups exposaran les seves conclusions i moderarem un debat sobre el tema. Aquestes preguntes poden ajudar-te:

T'has aturat alguna vegada a escoltar aquestes persones? Què tenen a dir? Creus que la seva paraula val igual que la teva? Què coneixes d'aquesta realitat amb la qual convius? Et deixes interpel·lar per ella? L'escoltes? Com et toca a tu?

Del dit al fet

Pregunta'ls, per acabar el debat, què volen fer davant d'aquesta realitat. Recull les seves respostes, identifica les més pràctiques i realitzables i proposa'ls un compromís concret. Si no en sorgeix cap, pots oferir-los que es deixin interpel·lar per alguna d'aquestes realitats que han identificat. Que s'informin sobre la seva situació, s'apropin a ells i els escoltin. I després, en una propera sessió, dedica un temps a comentar com ha anat l'experiència.

Per a reflexionar i donar gràcies

Quan mirem el rostre de l'exclòs, del qui pateix, del pobre..., mirem el rostre dels favorits de Déu. És el propi Jesús el qui ens interpel·la des dels seus ulls, les seves mans esteses, la seva paraula. És Jesús el qui parla a través d'ells, el qui ens explica què és la vida. L'escoltes? Et deixes interpel·lar pel que t'ha de dir?

La vida és (Santa Teresa de Calcuta)

La vida és una oportunitat, aprofita-la.
La vida és bellesa, admira-la.
La vida és felicitat, sent-la.
La vida és un somni, fes-lo realitat.
La vida és un repte, accepta'l.
La vida és un deure, compleix-lo.
La vida és un joc, participa-hi.
La vida és valuosa, assaboreix-la.
La vida és riquesa, conserva-la.
La vida és amor, gaudeix-lo.
La vida és misteri, desvetlla'l.
La vida és una promesa, compleix-la.
La vida és tristesa, supera-la.
La vida és una cançó, canta-la.
La vida és lluita, accepta-la.
La vida és tragèdia, domina-la.
La vida és aventura, atreveix-te.
La vida és vida, conserva-la.
La vida és sort, busca-la.
La vida és massa preciosa, no la destrueixis.

Activitat 2

El color de la sang

Objectius:

Prendre consciència que tots som ciutadans del món.

El món és la casa comuna.

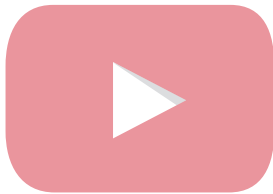
Oferir una manera més oberta i àmplia de mirar l'altre i el món, des d'allò que ens uneix, no des d'allò que ens enfronta.

Materials

Papers, cartolines, tisores, cola.

Vídeo ADN:

El viatge de l'ADN

<https://www.youtube.com/watch?v=tyaEQEmt5ls>

ADN Futbol

<https://www.youtube.com/watch?v=FK.N7jHk1jnO>

Cançó

Contamíname.

Lletra i Música: Pedro Guerra.

Interpretada per: Víctor Manuel i Ana Belén

<https://www.youtube.com/watch?v=kIE-PLUVAiM>

Cuéntame el cuento del árbol dátíl de los desiertos
de las mezquitas de tus abuelos
dame los ritmos de las darbucas y los secretos
que hay en los libros que yo no leo
Contamíname
pero no con el humo que asfixia el aire
ven
pero sí con tus ojos y con tus bailes
ven
pero no con la rabia y los malos sueños
ven
pero sí con los labios que anuncian besos
contamíname,
mézclate conmigo
que bajo mi rama
tendrás abrigo
cuéntame el cuento de las cadenas que te trajeron
de los tratados y los viajeros
dame los ritmos de los tambores y los voceros
del barrio antiguo y del barrio nuevo
contamíname,
mézclate conmigo
que bajo mi rama
tendrás abrigo
cuéntame el cuento de los que nunca se descubrieron
del río verde y de los boleros
dame los ritmos de los buzukis los ojos negros
la danza inquieta del hechicero
contamíname,
mézclate conmigo
que bajo mi rama
tendrás abrigo

Canción

Rap contra el racismo.

Campanya rap contra el racisme. INJUVE.

Moviment contra la intolerància. www.rapcontraelracismo.es

<https://www.youtube.com/watch?v=Zl8W6ddWpM8>

El subidón de estar aquí todos unidos,
se pierde un poco cuando piensas en el motivo.

Todos distintos con su rollo y con su estilo,
pero es Hip Hop y hay que dejarlo bien clarito:
¿Tú te has parao a hablar alguna vez contigo mismo?
la vida puede ser de otro color si se habla de racismo.

No vengo a dar un discurso de derechos humanos,
ni vengo a contaros una de romanos.

Es la lucidez frente a la estupidez que existe,
yo me pregunto dónde empieza y dónde acaba el chiste
o el desplante al vendedor ambulante que es otro currante
con familia y un futuro por delante.

Cada uno es único en su especie,
no hay motivo ni razón para que se desprecie.

Es el temor a la igualdad ignorar lo diferente
pues nos separa una absurda clase social permanente.

[..]

Por muchas canciones que hagamos,
por mucho que nos manifestemos,
por muchas víctimas que sufran o caigan a lo largo del terreno,
no nos concienciamos y así nos va.

Y en artículo número uno escrito está,
nacemos libres e iguales en derecho y dignidad.

[..]

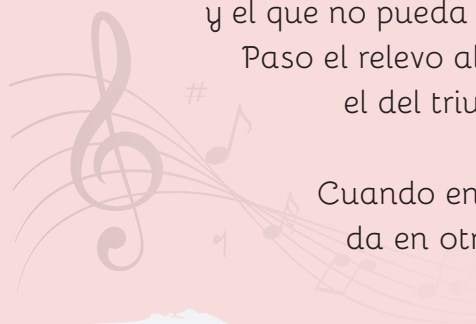
¿No has probado nunca conocer a un extranjero?
Fíjate en los niños, ellos saben de qué va este juego.

Y es que la raza humana es un crisol,
y el que no pueda ver belleza en esto no merece ver el Sol.

Paso el relevo al compañero para este mundo nuevo,
el del triunfo del amor contra el miedo.

[..]

Cuando en un mundo global buscar comida
en otra tierra te convierte en ilegal...

Cuando la Ley de extranjería te atrapa sin motivo
y la hipocresía tapa sus ojos y sus oídos
...racismo y marginación...

[..]

Respira del todo esta brisa,
ponte en la piel del otro a ver cuánto dura tu sonrisa.
Muestra respeto al desigual por sexo, ideología o cultura,
para que afecto y sensibilidad rodeen la estructura.
Porque con intolerancia muestras déficit en cerebro y corazón.
Hoy comparto mi voz y mi amor contra la "sin -razón"
y el dolor y la falta de inteligencia y comunicación.

[..]

Abogo por la amistad de las razas,
difícil en este puto mundo intolerante de ratas.
Ningún ser humano puede ser ilegal,
lo ilegal es que un ser humano no tenga dignidad.
Mi apoyo al negro, al chino, al árabe incluso al marciano.
Por mi parte bienvenido a mi tierra, hermano.

Superando la treintena de edad,
me escribí la de los niños, esta va por el papá
que lanza insultos un domingo en el bar
cuando el negro al que idolatra no consigue marcar.
El partido está perdido al entrar,
el efecto secundario es que tu hijo sea un problema social.

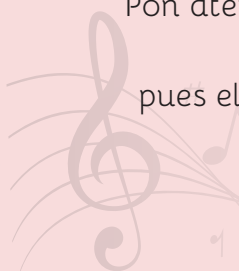
[..]

Cuando el dolor cubre el pecho,
un corazón aguanta lo que le echen pero dependiendo de los hechos,
lucho por algo mejor, por derecho,
si las palabras se las lleva el viento, éstas no.
En tu océano, sí hay una razón y una causa que arrastra lágrimas hace siglos.
Sólo me fijo en la persona, auto júzgate antes de juzgar a cualquier otra.
No, no es tono de la piel lo que interesa,
es el tono con el que te expresas.

Racistas se quejan, el extranjero les quita horas en la empresa:
más horas les quita la consola y es japonesa.
Pon atención: luchar por la libertad es algo más que odiar al opresor.
Pido comprensión,
pues el pan se parte con las manos pero se reparte con el corazón.

[..]

Supongo que no hacía falta ni decirlo
les queda claro, ¿no?:
el RAP ESTÁ CONTRA EL RACISMO.

Què farem?

Començarem preguntant als joves d'on són, si se senten d'un lloc concret i s'hi identifiquen, si creuen que aquest lloc els marca i si això els fa sentir-se d'alguna manera especial, diferents a altres en alguna cosa. Prendrem nota del que vagin dient.

Després, els convidarem a veure un vídeo en el qual un grup de persones se sotmet a una anàlisi del seu ADN per a comprovar que "no són" qui creuen ser i replantejarem les preguntes.

Acabarem escoltant les cançons *Contamíname* i *Rap contra el racisme*. Cada noi/a escollirà una frase d'una de les cançons i les unirem totes creant una espècie de manifest.

Del dit al fet

Compromet-te a alimentar l'esperit crític, a no quedar-te amb la primera impressió, a contrastar i cercar la veritat: informa't, analitza la informació que reps i treu les teves pròpies conclusions des de la teva experiència. Nosaltres no podem realitzar una prova d'ADN, però sí que podem submergir-nos en els nostres orígens per descobrir quina sang corre per les nostres venes. Proposarem als participants que facin el seu arbre genealògic indicant l'origen dels seus avantpassats, a què es dedicaven, si van estar a l'estranger... D'aquesta manera, cada noi/a s'adonarà que tots som una barreja d'experiències, no només de races i que la riquesa està en la varietat, en l'acollida del que és diferent.

Per a reflexionar i donar gràcies

Ens enfrontem a la realitat amb els sentits plens de filtres. Uns els posem nosaltres, altres ens venen donats. Creiem que ens protegeixen, però el que és cert és que ens allunyen de la veritat, ens impedeixen gaudir de les coses com són. Fan que ens perdem entre les boires. Com podem aclarir aquestes boires? Com podem alimentar l'esperit crític? Quin paper ocupa Déu en això?

Solo Dios basta
(Benjamín González Buelta, sj)

'Sólo Dios basta',
pero un Dios
al que no basta
andar él solo
por todo el universo.

Dios se nos acerca
en cada ser del cosmos,
que es para nosotros
hogar, alimento,
tarea y horizonte.

¡Comunión cósmica
que nos une a Dios
en la vida que nos llena
a través de los sentidos,
don y presencia suya
en nosotros sin medida!

Dios libre y único
en el último rincón
de callada intimidad,
donde cada persona
se hace consistente.

'Sólo Dios basta',
pero un Dios
al que no basta
andar él solo
por todo el universo.

Activitat 3

Tocar la realitat i que ens toqui

Objectius:

Prendre consciència d'amb què, des d'on i fins on ens comprometem i les seves conseqüències per a nosaltres i per a la resta.

Obrir-nos a la realitat perquè no només passem per la vida, sinó que la vida també passi per nosaltres.

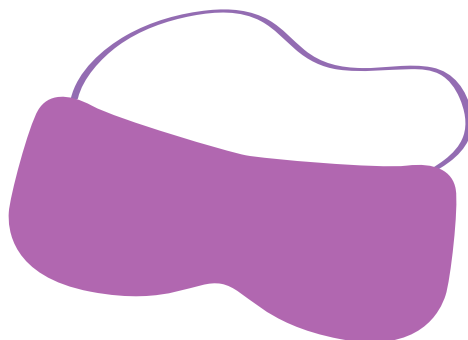
Materials

Mocadors o antiifaços per tapar els ulls. La dinàmica es durà a terme en un espai diàfan, sense obstacles, pel qual els participants es puguin moure.

Què farem?

Preguntem-nos per què ens comprometem i comprovem el resultat del nostre compromís segons quina sigui la nostra motivació. Per això, ens preguntarem i escenificarem diferents maneres d'apropar-se a la realitat de l'exclusió. Totes elles, tret d'una, seran limitades perquè no ens porten a veure, a sentir la realitat. A cada una d'aquestes escenificacions un dels participants s'embenarà els ulls i serà guiat per la resta segons les indicacions que anirà donant l'animador.

Quan ens comprometem per obligació: ho representem amb una persona que, amb els ulls embenats, va repartint fulls a gent que se li posa al davant. Quan nota que li treuen de les mans, n'agafa un altre i l'ofereix. I quan acaba, es gira, i torna a la seva vida.

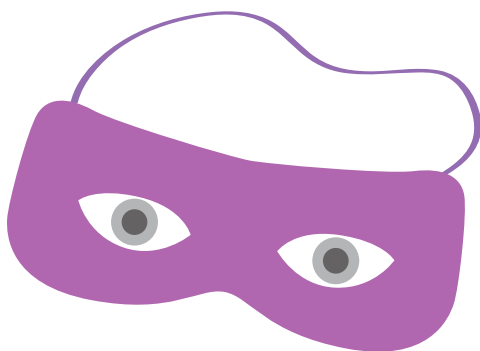

La persona amb els ulls embenats està actuant des de la imposició. Duu a terme la seva acció de manera més o menys eficaç, però quan acaba, no mira enrere. S'allunya i torna igual que ha arribat. El compromís es converteix en un treball.

Quan ens comprometem per avorriment: la situació és similar a l'anterior. La persona amb els ulls embenats reparteix els fulls sense cap gana, tant li fa que siguin racions de menjar diaris, o mostres gratuïtes de crema per a les dureses dels peus. Quan s'acaben, ni tan sols es treu l'uniforme –la bena–, sinó que simplement es gira i se'n va. Actua per actuar i no canvia.

Quan ens comprometem perquè altres ho fan: la persona amb els ulls embenats reparteix els fulls juntament amb un grup d'amics que també ho fa. Aquests no tenen els ulls embenats. Ell se sent part d'aquest grup, està còmode, fins i tot es diverteix. Entre tots, el treball es fa més amè. Quan acaben de repartir, tots cobreixen a qui té els ulls embenats, de manera que tampoc veu la realitat amb la qual ha treballat, i se'n van junts.

Quan ens comprometem per interès personal: pot ser que ens hagin convençut amb una recompensa, que vulguem impressionar el noi o noia que ens agrada, o que d'això en depengui part de la nota d'una assignatura... En aquest cas, la bena és diferent. Té uns ulls pintats o enganxats a sobre, que volen mostrar que estem mirant. Qui la porta reparteix els fulls amb el seu millor somriure i fingint que mira. Quan acaba, continua somrient i se'n va, sense treure's la bena, a perdre's en el seu món.

Quan ens comprometem perquè ens sobra temps: potser no tenim res millor a fer. Llavors, un cop a la setmana, o dos, ens apropem al lloc on es reparteixen els fulls, amb els nostres ulls embenats. I de cop, un dia, algú ens truca mentre estem repartint i ens proposa un pla: un àpat, una festa, un viatge... I sense dubtar-ho ni un instant, ens girem, i marxem sense acabar la nostra tasca.

Quan ens comprometem perquè ens surt del cor: si partim del cor, la bena ja va més fluixa. Perquè hem sentit el dolor del món i això ens ha mobilitzat. Comprometre's així és comprometre's amb nosaltres mateixos i amb l'altre. La trobada amb la realitat provoca el canvi en nosaltres i aquest canvi ens durà a treballar per a la transformació del món. Se'ns obren els sentits i es mobilitza l'amor que ens habita. Actuem (repartim els fulls) però des d'un altre lloc. La nostra atenció està posada en la persona que acollim, que atenem. **La bena se'ns cau** perquè ens hem permès escoltar, tocar, olorar..., la realitat. I la nostra acció s'omple de sentit i passa a formar part de la nostra vida. Quan acabem, seguim compromesos amb aquesta realitat perquè la mirem a la cara i ens deixem interpel·lar per ella. No li donem l'esquena. Se'ns ha caigut la bena dels ulls.

Després d'escenificar els diferents casos, s'obre un debat al voltant d'aquestes preguntes i totes les que hagi suggerit la dinàmica als participants: t'identifiques ocasionalment actuant des d'un d'aquests llocs? I com t'has sentit en aquests moments? El nostre compromís ens transforma? Des d'on ens comprometem? Què hem de canviar perquè el nostre compromís impliqui el cor?

Del dit al fet

L'animador recollirà les conclusions del debat i convidarà els participants a, un cop revisat el seu compromís, fer-ne un de nou des del cor. Se'ls donarà temps per a reflexionar i escriure el seu compromís. I, voluntàriament, podran llegir-lo en veu alta.

En els casos en què el grup es reuneixi més vegades es podrà revisar el compromís al llarg del temps.

Per a reflexionar i donar gràcies

El papa Francesc ens insta a acollir, promoure, protegir i integrar els pobres i vulnerables. Això significa estar atents i conscients. No conformar-nos amb passar per la vida, sinó deixar que la vida també passi per nosaltres, que ens impregni. Tenir els cinc sentits oberts i el cor disposat al compromís. Respondre *Soc aquí*. Actuar mirant amb amor els ulls del pobre i el vulnerable. Com fa Jesús amb nosaltres quan ens convida a posar en joc el nostre cor.

Passatge del jove ric (Lc 18, 18-30)

Un home important li va preguntar:

– Mestre bo, què haig de fer per a posseir la vida eterna?

Jesús li digué:

– Per què em dius bo? De bo, només n'hi ha un, que és Déu. Ja saps els mandaments: *No cometis adulteri, no matis, no robis, no acuisis ningú falsament, honra el pare i la mare.*

Ell va dir:

– Tot això ho he complert des de jove.

Jesús, en sentir-ho, li digué:

– Encara et manca una cosa: ven tot el que tens i reparteix-ho entre els pobres, i tindràs un tresor al cel. Després vine i segueix-me.

Quan va sentir això, aquell home es posà tot trist, perquè era molt ric. Jesús, en veure'l entristit, digué:

– Que n'és, de difícil, per als qui tenen riqueses entrar al Regne de Déu! És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla que no pas que un ric entri al Regne de Déu.

Els qui escoltaven van dir:

– Si és així, qui pot salvar-se?

Ell respongué:

– Allò que és impossible als homes, és possible a Déu.

Llavors Pere va dir:

– Mira, nosaltres hem deixat el que teníem i t'hem seguit.

Jesús els digué:

– En veritat us dic que tothom qui pel Regne de Déu hagi deixat casa, muller, germans, pares o fills, rebrà molt més en el temps present i, en el món futur, la vida eterna.

Activitat 4

Buscant la veritat

Objectius:

Comprovar com, conscientment o inconscientment, es pot no ser fidel a la veritat.

Posar en pràctica un mètode veraç de comunicar la informació en l'àmbit de les xarxes de la informació, a l'abast de joves compromesos.

Materials

Ordinador/tauleta/telèfon amb connexió a internet.

El monitor tindrà la següent història escrita:

Una dona està asseguda a la porta d'un mercat. Té diverses bosses al costat i alguns bricks de vi escampats pel terra. Hi ha taques vermelles a la vorera.

La dona és de pell morena, està despentinada, té els pantalons trencats. La seva cara està vermella. Passa gent al seu costat, ella intenta incorporar-se però no n'és capaç.

Un home s'atura al seu costat. Ella, sense alçar-se de terra, li parla. L'home treu la seva cartera i ella estén el braç cap a ell per agafar el que li dona. De lluny se sent una sirena.

Què farem?

Demostrarem com n'és, de senzill, tergiversar la informació. Per això, cinc persones voluntàries sortiran de la sala i s'esperaran al passadís. Aleshores, sense explicar per què, el monitor llegirà en veu alta la història a velocitat normal, demanant que l'escoltin, sense fer pauses excessives i sense córrer. Es demanarà a un dels qui han sortit que entri i a un dels qui han sentit la història que li expliqui. Després, es farà passar un altre voluntari i el que acaba d'escoltar la història li explicarà. Així successivament fins que tots els que sortiren hagin tornat a entrar a la sala.

El monitor anirà prenent notes de les diferències entre les successives versions de la història per a comparar-les amb l'original, que es tornarà a llegir al final. Aleshores, s'obrirà un debat valorant aquests canvis, identificant els judicis i valoracions que cada narrador ha incorporat de la seva collita.

El monitor desvetllarà de què tracta l'escena: una dona ha patit un robatori violent a la porta del mercat, li han pres la bossa d'una estrebada i per la força, ha acabat a terra, colpejada i se li ha caigut la compra. Un brick de vi s'ha trencat als seus peus. Està en shock. L'home que s'hi apropa és un advocat que li està lliurant la seva targeta perquè el truqui. De lluny, s'acosta una ambulància.

Del dit al fet

Hem vist com la informació pot canviar, alterar-se, de manera molt senzilla i moltes vegades sense mala intenció. Proposarem al grup que, a l'hora d'explicar alguna cosa, presti molta atenció i intenti ser objectiu. Per això, se'ls proposa que escullin un tema social que els interpel·li i l'investiguin a internet, a la biblioteca... Que **vegin** què s'explica sobre el tema triat. En una segona fase se'ls proposa que contrastin les informacions que han trobat i, en funció d'això, **jutgin** quines són certes i quines no, quines són interessants i quines meres xafarderies o opinions. I finalment se'ls convida a **actuar** escollint les que els semblin més pràctiques i compartir-les creant un compte de Twitter o bé usant els seus comptes plantejant propostes al seu abast per millorar el món amb l'etiqueta #Peramillorarelmón.

Per a reflexionar i donar gràcies

On cerquem la veritat? De qui ens fem? En què posem la nostra confiança? Quantes vegades som altaveus de rumors, crítiques, afirmacions sense fonament? Ens hem aturat a pensar alguna vegada el mal que això pot fer? Sabem que el món el fem a través del que diem i pensem? Som conscients d'aquesta responsabilitat? Què passaria si jutgéssim segons la quantitat i no valoréssim la qualitat en aquest cas?:

L'ofrena de la viuda pobre (Mc 12, 41-44)

Jesús es va asseure davant la sala del tresor i mirava com la gent hi tirava diners. Molts rics hi tiraven molt. Llavors va arribar una viuda pobre que hi tirà dues petites monedes de coure. Jesús va cridar els seus deixebles i els digué:

— En veritat us dic que aquesta viuda pobre ha tirat al tresor més que tots els altres. Tots han donat el que els sobrava; ella, en canvi, ha donat el que necessitava, tot el que posseïa, tot el que tenia per a viure.

El teu compromís
millora el món

Segueix-nos al facebook.com/caritas.espanol i al [@_CARITAS](https://twitter.com/_CARITAS)

www.caritas.es

Caritas